

Roel-met-gevoel

'Nu ons zoontje is geboren,' zei de koningin, 'zullen we een groot doopfeest houden.'

'Heel goed, liefste,' zei de koning. 'Als je tante Oena maar weglaat.'

'Waarom?' vroeg de koningin. 'Tante Oena zou woedend zijn als we haar geen uitnodiging stuurden. Denk erom dat ze toverkracht heeft!'

'Daar ben ik juist zo bang voor,' zuchtte de koning. 'Stel je voor dat ze een wens uitspreekt bij de wieg. En stel je voor dat het een boze wens is.'

'Kom kom,' zei de koningin. 'Tante Oena houdt van ons. Ze zal ons kindje enkel het goede wensen.'

Het doopfeest werd gehouden in de tuin. Alle fonteinen spoten rozenwater en er brandden zesduizend blauwe gloeilampjes tussen de jasmijn. Hertoginnen en vorsten met gouden kroontjes verdrongen zich om de wieg en streelden het hoofdje van de baby. Het laatst kwam tante Oena.

Zij was een machtige vrouw, groot en dik, helemaal in het paars gekleed met een toren van rood haar op haar hoofd. Ze keek in de wieg en zei: 'Wat een snoeperig kind. Kan ik jullie plezier doen met een wens? Wat hadden jullie gehad willen hebben?'

Het werd doodstil in de tuin. Alle gasten hielden hun adem in en wachtten vol spanning af wat de vader en moeder zouden wensen.

De koning schraapte zijn keel en begon: 'Ik zou graag willen dat de prins heel sterk wordt en heel moedig. En heel rijk...' voegde hij er snel aan toe.

De koningin keek om zich heen naar alle hoge gasten en zei: 'Wacht even, tante Oena, ik ben het daar niet mee eens. We zouden veel liever willen dat ons kind een goed hartje had. Is het niet zo, lieve man?'

'Hm...' bromde de koning. Ook hij keek om zich heen en toen hij zag dat iedereen geestdriftig knikte, zei hij: 'Wel, inderdaad, natuurlijk, jazeke.'

'En daarom...' sprak de koningin met ontroerde stem, 'daarom lieve tante Oena, maak mijn zoontje een goed mens. Zo goed dat hij meer aan anderen denkt dan aan zichzelf. Zo nobel dat hij treurt als er iemand anders treurt, 't zij mens of dier.'